

POSTANOWIENIE

Dnia 31 sierpnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wiak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Czubik

SSN Tomasz Demendecki

w sprawie ze skargi M.J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. akt I NSW 4977/20 po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 31 sierpnia 2021 r.:

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z 27 maja 2021 r. pełnomocnik M. J. (dalej: skarżący) wniósł skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. akt I NSW 4977/20. Skarżący wniósł o stwierdzenie przewlekłości powyższego postępowania oraz zasądzenie na jego rzecz „kwoty jaką Sąd Najwyższy uzna za uzasadnioną w celach prewencyjnych lecz nie mniej niż 2.000 zł”. W uzasadnieniu pisma skarżący podniósł, że w związku ze złożonym przez niego protestem wyborczym (rozpoznawanym pod sygn. akt I NSW 4977/20) wniósł on o wyłączenie od orzekania imiennie wskazanych sędziów Sądu Najwyższego, podnosząc, że „osoby te nie są sędziami sądu powszechnego Unii Europejskiej i nie mają prawa orzekać w przedmiotowej sprawie”. Sąd Najwyższy postanowieniem z 27 lipca 2020 r. odrzucił wniosek skarżącego o wyłączenie od orzekania w sprawie o sygn. akt I NSW 4977/20 sędziów Sądu Najwyższego: Antoniego Bojańczyka, Leszka Boska, Dariusza Czajkowskiego, Pawła Czubika,

Tomasza Demendeckiego, Marka Dobrowolskiego, Joanny Lemańskiej, Marcina Łochowskiego, Janusza Niczyporuka, Adama Redzika, Marka Siwka, Ewy Stefańskiej, Aleksandra Stępkowskiego, Marii Szczepaniec, Krzysztofa Wiaka, Jacka Widła i Grzegorza Żmija oraz oddalił wniosek o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego w pozostałym zakresie. Zdaniem skarżącego, rozstrzygnięcie to było niedopuszczalne z uwagi na wydanie go przez sędziego Sądu Najwyższego objętego powyższym wnioskiem. Postanowieniem z 31 lipca 2020 r. Sąd Najwyższy pozostawił protest skarżącego bez rozpoznania. Skarżący zaznaczył, że powyższe orzeczenie zostało wydane również przez osoby objęte wnioskiem o wyłączenie.

Zdaniem skarżącego, osoby stanowiące skład orzekający w sprawie o sygn. akt I NSW 4977/20 nie miały statusu sędziego, a wydane przez nie rozstrzygnięcia nie były orzeczeniami i nie rodziły żadnych skutków prawnych. Co za tym idzie – nie powodowały zakończenia postępowania, a Sąd Najwyższy pozostaje w niczym nieuzasadnionej zwłoce w rozpoznaniu powyższej sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu.

Zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75, dalej: ustawa o skardze na przewlekłość postępowania), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Ustawodawca w przepisie art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania zawarł zamknięty katalog postępowań, w ramach których dopuszczalne jest wniesienie skargi na przewlekłość postępowania, oraz

uprawnionych do tego podmiotów. Co za tym idzie, tylko podmiot wymieniony w powyższym przepisie, może skutecznie złożyć skargę na przewlekłość postępowania. Z całą pewnością podmiotem takim nie jest wnoszący protest przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. W konsekwencji w niniejszej sprawie znajdzie zastosowanie art. 9 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, zgodnie z którym sąd odrzuca skargę wniesioną przez nieuprawnionego albo niedopuszczalną na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania.

Na marginesie należy zaznaczyć, czego sam skarżący nie neguje, że w sprawie wniesionego przez niego protestu wyborczego zostało już wydane postanowienie Sądu Najwyższego z 31 lipca 2020 r. Tym samym powyższe postępowanie zostało zakończone przed terminem złożenia skargi na przewlekłość postępowania przez skarżącego.

Odrzucenie skargi spowodowało, że bezprzedmiotowe stało się rozpoznanie wniosku skarżącego o zwolnienie od opłaty. Zgodnie bowiem z treścią art. 9 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, istnienie podstawy do odrzucenia skargi, a więc rozstrzygnięcia o charakterze formalnym, wyklucza postępowanie mające na celu usunięcie braków formalnych.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, orzekł jak w sentencji.